

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Jua și Sâmbata

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 4698 Scol.

CONCURS.

Cu începutul anului școlar 1894/5 sunt a se conferi din fondurile archidieceșane următoarele stipendii:

I. Doute stipendii de câte 500 fl. din fundațiunea episcopului Moga, pentru ascultători de filosofie sau drept.

II. Un stipendiu de 100 fl. și altul de 60 fl. din fundațiunea „Francisc-Iosif” pentru ori-ce facultate academică.

III. Un stipendiu de 100 fl. din fundațiunea „Cologiană” pentru un student de ori-ce categorie.

IV. Un stipendiu de 50 fl. din fundațiunea „Peiovi” pentru studenți de școlele medii.

Aspiranții la aceste stipendii au să-și așternă suplicile la Consistoriul archidieceșan până la 6 August st. v. a. c. instruite cu următoarele documente:

a) atestat dela oficiul parochial al comunei căreia aparține, că sunt români greco-orientali;

b) atestat școlar despre progresul făcut în studii în anul din urmă, respective testimoniu de maturitate;

c) atestat medical, că sunt sănătoși;

d) atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială și starea materială a părinților lor, și

e) eventual alte atestate recoman date.

Suplicanții au a numi în suplicile lor și institutul de învățământ, la care vor să-și facă studiile.

Sibiu, din ședința senatului școlar, ținută la 7 Iuliu, 1894.

Consistoriul archidieceșan.

Nr. 4316 B.

CONCURS.

Prin acesta se publică concurs pentru trei stipendii câte de 500 fl. din ajutorul dela stat al bisericii n-

FOIȚA.

Despre cultura minții și a inimii.

de

Eliseiu Mezei-Câmpean.

(Urmare.)

Dacă omul cu mintea s'a străbate și mai departe decât până unde s'a covins prin experimentări despre realitate, până ce claritatea slăbește pe încetul cu cât orizontul e mai depărtat de punctul în care se află observatorul și în urmă dispăre în infinitiv. Însă tocmai starea acesta dubie în care l' lasă pre om lucrurile neclarificate sau puțin clarificate, aștă în trăsul curiositate de-a le aduce în doplină clarificare. Dela care împrejurare atârână progresul în știință, dacă omenirea ar fi deplin clarificată în toate atunci n'ar exista nici curiositatea de-a cerceta mai departe, atunci omenirea ar sta pe loc și în privința progresului. Precum în știința pentru omul cel mărginit e folositoare curiositatea, care-l mână spre cercetarea lucrurilor dubii, așa și în morală e mai bine a avea un ideal scos de sub slăbiciunile omenesci și înzestrat cu atributele mai supreme care deși ne va fi imposibil a ne conforma întru toate lui, totuși e dat omului un im-

stre din archidieceșana transilvană, destinate pentru calificarea mai înaltă a clericilor din archidieceșă la universitate, cu termin până la 6 August st. v. a. c.

La aceste stipendii pot concura numai clerici absoluți din archidieceșă, cari sunt totdeodată absoluți de gimnasiu cu examen de maturitate și voesc a-și completa studiile lor la vre-o facultate teologică sau filosofică.

Concurenții au a subșterne la consistoriul archidieceșan până la terminul arătat mai sus suplicile lor instruite cu documentele necesare, anume: cu atestat de maturitate și absolutoriu clerical dela seminariul archidieceșan de aici apoi cu atestat medical, că sunt deplin sănătoși, și cu o declarațiune separată, că după absolvire vor intra în serviciul bisericesc-școlar, ce li se va conferi. În fine au să numescă în suplică universitatea, la care voesc a-și face studiile, indicând totdeodată pentru facultatea filosofică și specialitatea studiilor principale, ce și-au ales, d. e. pedagogia, istoaia, filologia etc.

Sibiu, din ședința senatului strîns bisericesc, ținută la 5 Iuliu, 1894.

Consistoriul archidieceșan.

Sibiu, 15 Iuliu, 1894.

Miercuri, în 25 l. c. n. ministrul Hieronymi plecând dela Deva, a părăsit pământul frumos al nefericitului nostru Ardél. Călătoria lui prin Ardél a ținut o săptămână, timp scurt pentru de a pute face ceva studii pe terenul politic de naționalități și în special în cestiunea română. Căci așa se dăce, că ministrul pentru aceea a venit în Ardél, ca să studieze acesta cestiune. Acesta i-o și impută foile opoziționale, că adevă oprindu-se în diferitele puncte, ce le-a atins, nu a stat decât câte-va ore, în care timp puține poți esperia, subtrăgând încă și timpul răpit de banchete, cari s'au dat cu prisosință pretutindenea. Alta, ce-i impută aspru

foile, este blamagiul, la care, dic ele, s'a espus pe sine și guvernul prin aceea, că nu s'a informat esact, că românii eși-i-vor spre întimpinare.

Pentru a ținerea acesta exemplară a poporului român de la primiri, foile magiare scuipă foc asupra capetelor năstre. Esplicațiile, ce o dau politiciii și foile acestei demonstrative abțineri, care a fost la loc, e deosebită.

Semioficiosul „Bud. Cor.” e de părere, că românii n'au eșit în calea lui Hieronymi fiindcă le era frică că cu pretensiunile lor n'au dreptate.

Deputatul dietal Boncza Miklos, care a însoțit în cale pe ministru, a dis în toastul seu de la banchetul din Deva, că rezultatul aceste călătorii este, că acum se vede, că românii resping dreapta întinsa lor spre pace

„Egyetértés” și a te foi sunt foarte necăjite pentru abținerea românilor. „Egyetértés” în nrul seu de Duminecă din 22 Iuliu în un prim a ticol apostrofază aspru pe români, „cari au cădut jertfă fanaticismului politic celui mai irațional”; foia e de părere, că acesta abținere demonstrativă s'a întemplat sub terorismul ultraștilor și o numesce: necrescerea cea mai dură.

Lăsând le o parte teoriile de dreptate ale lui „Bud. Corr.”, precum și halucinația lui Boncza, că ni-se întinde mâna spre pace, pe când în realitate mâna întinsă spre noi mereu ne pâlmuiesce, voim să reflectăm câte va cuvinte lui „Egyetértés”. Furor hunnicus, care a inspirat articolul amintit, n'a aflat alta caracteristică mai bună pentru abținere românilor, docât; „necrescerea dură”. A uitat însă, că călătoria lui Hieronymi a fost politică, românii încă din politică s'au abținut și că politica nu se face și nu se orientează după simpatii, după etichete de salon, ci după interese. Astfel educația chiar în acest cas nu pôte fi luată în considerație și dacă

totuși am lua-o, lucrul ese în favorul nostru. Românii s'au abținut total, dar n'au cercat nici să impedece prin forță călătoria, nici să-i facă șicane, nici să-l huiduiască pe ministru, ceea ce ar fi putut să-o facă. Acesta, ne va concede „Egyetértés”, dar numai necrescere nu arată, ci o bună educație, o urbanitate.

În o situație analógă, pe timpul absolutismului austriac, ore ce făceau, cum se purtau magiarii? când vre-un funcționar superior de stat cerceta vre-un ținut, nu numai că să abțineau dela primire, dar căutau a face fel de fel de șicane autorităților, cari arangiau primirea. Asta însă nu e necrescere dură — după „Egyetértés”, asta a fost loc.

Ce se ține de rezultatele acestei călătorii, părerile sunt diferite.

Foile opoziționale spun, că ministrul i-a plăcut mult sărbătorirea din partea organelor oficiose, banchetele date, așa că în curând va face adouă călătorie „de studiu” prin Ardél.

Semioficioșă „Bud. Corr.” dăce, că drumul ministrului are drept rezultat îmbucurător împrejurarea, că elementele patriotice, susținătoare de stat s'au încheat mai mult și că între români „se va forma o partidă mijlocie, care recunoscând uniunea și constituția, va lupta pentru realizarea tuturor acelor postulate permise, pe cari în principiu nici guvernul nu le reprobă.”

Vom vedé!

Enunțaiunile P. Sale Episcopului I. Meșian.

Cu privire la cunoscuta afacere din Bulz, unde cu ocaziunea sântirei bisericii române gr. or. P. S. Sa Episcopul I. Meșian ar fi ținut — după afirmarea foilor magiare — o vorbire supărătoare pentru români, un corespondent al diariului „Dreptatea” publică în nrul de Vineri 15/27 Iuliu

tru poesia lor din relig. grecilor, așa filosofii totdeauna vor maneca la religiunea creștină pentru ași lua de aci principii.

Isus Christos, după cum ni-l înfățișează sf. scriptura, apare în mijlocul omenimei ca un sôre, ce străluce atât prin înțelepciunea cât și prin nobleța inimii sale. Noi cari trăim în un secl în care științele tehnice s'au aventat la un grad așa de înalt încât prin mijlocirea lor se fac atari lucruri de cari cei vechi nici și-ar fi putut inchipui, fiind toate religiunile vechi învălute în mituri nu am deduce divinitatea lui Christos din minuni, cât din învățăturile lui. Principiile profesate de Christos față de cultura poporului de atunci sunt atât de sublimie încât pentru aceste vom dăce și noi cu sutașul: „Adevărat fu al lui D ău a fost acesta”.

Se pôte observa, că cu cât posedă cineva cultura minții și a inimii într'un grad mai înalt, cu atât se va interesa, ca să fie folositor pentru mai mulți omeni, dela interesele pentru binele familiei sale se va estinde și asupra națiunii sale și își va afla culmea în interesul pentru înțrăga omenime. Învățăturile lui Isus nu sunt menite numai pentru evrei, ci pentru înțrăga omenime, ceea ce o arată însuși când dăce: „Mergând învățați toate nămurile”, cea ce nu corăspundea spiritului poporului său, care decum

se aibă amestec cu alte națiuni, dar chiar între încă ei erau împărechiași, din anumite prejudeții religioase. Principiile sale filosofice le desvolta, când dăce: Se iubim pe deapropoale ca pe noi însine: „Înțelegând sub deapropoale pe tot omul din lume. El recomandă buna înțelegere, pacea sub cari pôte progresa omenimea în cultură, și ca să se susțină pacea recomandă, ca să iubim și pe inimizii nostri, cea ce ne-a arătat și prin exemple, cari atunci când îl batjocoriau fiind restignit el se rōgă pentru dășii dăcând: „Părinte ertă-le lor că nu știu ce fac.” Ca să arete, că materia e lucru secundar pentru om, și că cel ce pune pond prea mare pe materie e espus greșelilor mai adeseori decât cel sêrac însuși au preferit a fi sêrac. Cunoscând că făpărnicia e mama celor mai multe rele de aceea se și îndreptă în contra ei, deși știe, că prin acesta, atăcând mai ales pe cei mai fruntași va avea să îndure din partea lor maltratare. Istoria suferințelor sale e atât de tragică încât ne mirăm chiar dacă cugetăm numai că închipuirea omenescă au fost în stare să inventeze atari torturi, și cu toate acestea altul asemenea torturi au avut se suferi cel mai nevinovat, cel mai înțelept și mai bun om.

(Va urma).

a. c. ca martor ocular o corespondență, în care descriind solemnitatea serbării, referitor la cuvântarea P. S. Sale scrie astfel:

Cătră finea ceremoniei episcopul Mețian ținut de pe amvon poporului o vorbire adevărat clasică, plină de povești bune, îndemnând poporul spre a fi credincios Maieștii Sale, patriei, (așa cred, că de aci se derivă toate comediile), bisericeii, limbei și națiunii (aci bag samă a fost surd scriblerul).

După ceremonia religioasă a urmat un banchet la care au luat parte vre o 150 de persoane. Despre vorbirile rostite aici corespondentul scrie:

Primul toast fu ținut de cătră Preasfinția sa pentru Maieștatea Sa, după care toast musica intonă imnul poporal: „Gott erhalte“, al doilea îl ținu dnul Teleghi (unguresce) pentru episcopul Mețian. Acest toast se fini între sublimile acorde ale lui „Deșteaptă-te Române!“ — Judele curiei, dnul Fr. Mütter pentru presa și pentru redactorul „Vulturului“ dnul Iustin Ardelén. Dnul Ardelén îi mulțămii pentru cinst și golii pocălul pentru opincă, care susține pe domni. Dnul vicar Goldiş încă ținut un toast frumos pentru binele și progresul poporului român.

Inregistrăm cu deosebită plăcere aceste date autentice.

Revista politică.

Diarul guvernamental „Nemzet“ din Budapesta, aduce din cercurile ministeriului de externe din Viena un comunicat foarte surprinzător asupra raporturilor bulgare, a politiceii actualului guvern bulgar despre politica nesigură a principelui Ferdinand.

Căderea lui Stambulov — dice comunicatul — este răgretabilă din punctul de vedere al politiceii externe. Cu el totdeauna se putea ști, la câte suntem, fiindcă politica lui era uniformă și ținea la un scop hotărât. Din contră, în politica lui Stoilov și a principelui Ferdinand se pôte vedé ore care nehotărîre și clătinare. Nu e însă mirare, dacă de present în politica Rusiei se arată presemnele rusofilismului, acesta ca o viuă dorință a principelui este recunoscerea lui de cătră Rusia, ér în acesta se valoréză și influențe femeesci. E întrebare însă, dacă poporul bulgar și viitorii lui reprezentanți în Sobranie vor urma această direcție politică.

În legătură cu acesta amintim, că dintr'o scrisoré, ce i-se trimite fôiei rusesci „Svjet“ din Petersburg scrisoré inspirată de cercurile guvernului din Sofia, reiese lămurit, că e general dorința bulgarilor de a se împăca cu Rusia, dar și cu învoirea principelui. Principele bulgar nu pôte fi inamicul Rusiei fără de-a nu-și primejdui tronul. Se susține în amintita scrisoré, că Ferdinand și-a încredințat acum sôrtea tronului său partidei rusofile. Deja o mare parte din corpul funcționarilor săi, ađi se închină Rusiei.

Scrisoréa spune apoi, că principele Ferdinand s'ar învoi să-și boteze fiul în religia ortodocsă. Dacă partida rusofilă va esopera recunoscerea din partea Rusiei, atunci el însuși va trece la ortodocsim. Este destul, dacă Rusia îl va asigura, pe-o cale ore care, că uită toate cele trecute, și atunci Bulgaria va trimite, în numele adunării naționale, o oeputație la Petersburg, condusă de ómeni agreeați guvernului rusesc. Adunarea națională va proclama amnestie generală. Toți oficerii refugiați în Rusia, vor fi primiți éráș în armata bulgară. Constituția dela Tirnovó se va pune de nou în practică. Amnestie vor primi Karavelov și toți ceilalți amici ai Rusiei.

„M. Ujság“ publică un articol, în care se impută lui Kálnoky, de ce nu mișcă contra României și a celorlalte state, cari „alimentéză ăi de ăi mișcarea românilor“. Întrebarea, acesta îi

vom face o dlui Kálnoky în delegațiuni. Fôrte bine observă la acest articol „Magyarország“, dicénd: „Cea mai nouă morală semioficiósă așa dară este, că pentru cestiunea română nu Wekerle, nu Hieronymi, ci numai Kálnoky e de vină, pre care partida guvernamentală acum pentru tóte ar' vrea să-l tragă la răspundere.“

Presa ungară se ocupă cu rezultatele călătoriei ministrului de interne prin Ardél. „P Lloyd“ însuși nu e mulțămii de acest rezultat. Ministrul a vędut spitalele frumoșe și ingrigite din Bistrița și Sibiiu și cele necurate din Cluș și Turda. În miseria administrativă nu i-a pătruns ochiul, căci n'a avut timp. Românii nu l'au creștat; de aceea popi românești trebuesc chie-mați la reson. În sensul acesta vorbesce „N. P. Journal“.

Oficiosul „Pester Correspondenz“ se încercă să arête, că Hieronymi a avut succes splendid. În urma acestei călătorii — crede oficiosul — că va eși la ivelă partida mijlocie compusă mai ales din cei ce stau aprópe de clerul înalt. Recunoscénd că românii nu i-s'au prea îmbulđit în cale, face ca și vulpea, dicénd, că nici nu a umblat după ei.

„Budapester Tageblatt“ dice, că călătoria lui Hieronymi s'a încheiat cu deplin fiasco. Afară de lumea oficiósă Hieronymi n'a vędut nimic în Ardél.

„M. Hirlep“ dice, că după primiri mirile oficióse, după banchetele mâncate și tóstele ridicate, tóte rămân status quo ante.

„Narodny Noviny“ dice, că Hieronymi prin călătoria sa în Ardél a căutat nu pacificare, ci desbinare. Nu i-a sucs însă. Popórele nemagiare tot mai mult se vor apropia și se vor uni într'o puternică alianță.

„Agramer Tagblatt“ se ocupă în nrul seu din 24 Iuliu cu ședința furtunósă a parlamentului croat, în care s'au votat 100.000 fl. pentru exposițiunea millenară. Nu scim — dice diarul numit — că prevaléză suma votată, acea indispozițiune ce trebuie să provóce în magiarii vorbirile deputaților opoziționali, în cari se reogliodéză sentimentul comun al întregii națiuni croate? E adevărat, că magiarii au încetat de mult de a mai fi simțitori pentru păreriile criticătorilor lor. Dacă nu merge alt cum, — primesc de bani buni și dragoste de silă. Cât de séraci suntem noi, totuși am fi fôrte nedumeriți a primi în casa noastră óspeți festivi, cari se anunță în acel chip, ca și parlamentul croat în ședința de eri...

„Gaz. Bucovinei“ publică o scrisoré a studenților români dela universitatea din Cernăuți adresată studenților români din Ardél și Ungaria, în care bucovinenii, auđind, că părinții studenților nostri ar fi fost provocați de rectorele universității din Cluș să-și îndemne fiii la retragere, le trimit acest vot de simpatie și încurajare. Iată scrisoréa:

Fraților! O crudă sôrte a fost destinată poporului român, o crudă și vitregă sôrte l'a urmărit dela începutul existenței sale, până durere, în ăilele noastre, și dacă astăđi el mai trăește, dacă dulcea sa limbă mai resună pe ambele părți ale străvechilor carpați, acesta are poporul român a o mulțămii numai vigórei nespuse, țării nemărginite, abnegațiunei neîntrecute și energiei de fer în lupta pentru existență moștenite dela anticii coloni romani. Cu aceste arme a învins românul până acum, cu aceste arme a luptat și nefericitul popor român din Ardél și Ungaria, poporul care mai mult a fost încercat de nemilósă sôrte, cu aceste arme va și învinge el în lupta titanică contra dușmanilor săi seculari.

Fraților! Un rol frumos în lupta eroică, ce s'a încins între Tisa și Car-

pați este încredințat Vouă și națiunea română privesce cu mândrie și cu încredere spre Voi! Un svon uricios și nedemn de voi s'a răspândit, tradarea intereselor naționale planéză ca un spirit rău și urgisit deasupra capetelor Vóstre voind să-și înfigă ghiarele în constiința Vóstră curată, e svonul, că forul care v'a relegat, pentru că în lupta ce vi-s'a declarat, ați știut a Vê împlini datorința de fii demni ai națiunei române, nutresce intenția mărșava de a Vê depărta prin mijlocirea părinților și promisiunea ertării de la posturile onorifice ocupate de Voi în lupta, care vi s'a impus și care cu atâta demnitate ați purtat-o până acum. Noi suntem prea mândri de voi și de părinții, care nasc astfel de fii prea entusiasmați, de ținuta vóstră de până acum, în cât se putem presupune o astfel de slăbiciune, și firm convinși că vê veți împlini datorința tot așa consciincios și de acum înainte, că nu veți șovăi nici un moment pe calea gloriósă ce ați apucat, că cu bravură și fruntea ridicată intrând în foc, cu glorie veți eși ca învingători, mândri de misiunea vóstră, națiunea mândră de voi, vê trimitem Vouă fraților! cari vê jertfiți si viitoriul pentru némul nostru, încuragiările cele mai calde și asigurarea simpatiilor noastre celor mai vii. Înainte deci cu deviza: Totul pentru națiune!

„Fremdenblatt“ desminte scirea în privința rechemării contelui Goluchowsky, ministrul la Bucuresci, căruia i-s'ar imputa o atitudine lipsită de energie în fața agitațiunei în favórea românilor din Ungaria, și care ar fi înlocuit prin contele Teodor Zichy.

După un serviciu de opt ani la Bucuresci contele Goluchowsky are trebuință, pentru motive de familie, de un concediu mai prelungit. Nici o legătură nu esistă între concediul ce a obținut ministrul și funcțiunile sale, și acesta cu atât mai puțin cu cât contele Goluchowsky a primit de sôrte scurt timp o înaltă decorație ca semnul recunoștinței imperiale.

O scrisoré.

„Hazánk“ dela 23 Iuliu c. publică la loc de frunte o scrisoré, ce i-a scris-o după mărturisirea redacțiunii, un român din Bănat. Scisoréa conține mult adevăr și din cauza acesta o dăm aci în traducere:

Stimate dle redactor!

Știu, că românul și magiarul sunt avisați unul la altul, și de aceea eu totdeauna am privit până acum cu ochi buni mai mult pe magiar decât pe alți concetățeni. Chiar și în timpul din urmă -- deși magiarul persecută în mod fanatic și fără întrerupere pe român -- am sperat încă, că magiarul va pricepe situația reală și pentru el periculósă, în care l'a adus mărșă închipuită a némului seu. Acum însă mi-am pierdut și ultima speranță față de încetarea stărilor anormale.

Bunăvoința arătată de români n'a dus la scop, fiindcă natura inaccesibilă a magiarului a zădărnicit ori ce apropiere. Nu este ăi, ca presa magiară -- aparțină diarul ori cărei partide -- să nu atace în modul cel mai dur și mai barbar, și să nu vatăme până în adăncul inimei pe român. Tóttă mișcarea din partea românilor, facă-se ea pe terenul politic, cu scopul cultural, ori în interesul patriei, este stigmatizată de trădare de patrie, de ađitare. Judecătóriile, de jos începând până sus, persecută pe nedreptul pe bărbații români conducători cu sentințe impuse de ministru. Pe acei români, cari au căutat pe regele magiar în Viena și acolo au ridicat plângeri contra fratelui magiar i-au pedepsit până la 5 ani temniță și tóte acestea s'au întemplat în mijlocul Europei în vécul XIX.

Eu a-și sci o modalitate, care ar duce la frățietate; acesta numai așa ar fi posibil, dacă românii s'ar culca pe fôie, în starea acesta și-ar întinde picioarele, mâinile, gru-

mații și i-ar lungi, și ar dice magiarului: vin-o, dragă frate magiare, suie-te pe grumađi, sdrobesc-mi trupul, fiindcă me suferi în patria comună, pentru a cărei susținere eu, ca și tine, îmi dau averea și sângele. Știu, că în casul acesta, magiarul mi-ar dice, lăudându-mă: ebadta, totuși e bun copil valachul acesta! Firesce, poporul român scie ađi, până la cel din urmă, că frățietatea are altă definițiune și că el nu va privi de frate al său, decât pe acela, care e vrednic de această numire.

Magiarul, în mărșă închipuită a némului său, cutéză a batjocori și pe națiunile mari. Francesul, englesul, germanul, italianul și muscalul forméză obiecte de batjocură tot așa ca și alte națiuni mai mici. „Hazánk“ în Nr. 204 a scris despre Academia română: „Așa numita Academia științifică din Bucuresci, știință valahă etc. etc.“ Se vede, că vrea să fie batjocură. D-vóstră magiarii însă într'adevăr n'aveți cauza de a batjocori pe altul, fiindcă n'am vędut încă productivitate din minte ungarésă. Ori-ce operă științifică, ce iese în limba magiară, este o compilație urită a operilor altor națiuni. Învățul magiar scrie o carte, cartea este laudată ađi în public, i-se cântă imnuri mari, o premiază, ér mâne descoper alții învęțați magiari, că cartea este o plagiatură miserabilă. N'aveți causă de a vê bate joc de român, a căruia dezvoltare culturală și ale căruia instituții sunt admirate de națiunile mari, căci în proporție, în timp scurt au ajuns la o înălțime așa de mare.

Nu dați d-vóstră lecții învęțaților din Bucuresci, că ce cărți se scrie. Ei n'an lipsă de cărți scolastice despre aceea, cum se mănueze săpunul. Poporul român scie să folosescă săpunul mai bine, decât știu învęțații d-vóstre să mănueze condeiul. Fie-cine scie, că poporul român obicinuesce a-se presenta în vestimente albe ca zăpada. Condeiul d-vóstré însă s'a împedecat în nesciință, căci ăen puțin știți despre creșterea poporală din regatul român vecin. Cetiți d-vóstră operile scriitorilor germani despre educațiunea poporală română, apoi apucați-vê să scrieți articoli în materia învęțământului poporal de acolo.

Mai bine continuați în fôia d-vóstre sbiciuirea raporturilor corupte din patrie, precum ați început. Pot dice, că cunoșceți admirabil de bine cercurile normative magiare corupte. Dați pe ei, cât numai le încape pielea, scrieți în interesul respectării pretenșiunilor juste ale românilor și vê asiguréz, că prin acesta faceți cel mai mare serviciu patriei pe care d-vóstré nu o iubiți mai mult ca mine care nu sunt ungar.

Lăsați-vê odată de grandomania închipuită a némului unguresc, căci și așa sunteți desmascați înaintea lumii; nu batjocoriți, nu apăsați naționalitățile din patrie căci cum a ăis mai deunăđi un mare politic magiar, naționalitățile sunt mai tari ađi ca nici odată până acum.

Și bine scim, că ori-ce vătămăre, comisă din partea magiarii contra naționalităților, produce mare amăriciune contra magiarului. Acesta firesce este urmarea naturală a celorlalte întemplate.

La această scrisoré „Hazánk“ face unele reflecțiuni de puțină valóre și fără de a puté resfrânge adevărurile din ea, spuse fără încunjur.

Călătoria ministrului Hieronymi.

La Alba-Iulia a sosit ministrul Marți la órele 1 și jum. nóptea. La gară a fost întâmpinat de fișpanul Zeyk Dániel, viceșpanul Csató etc. Dintre români n'a participat nimenea. Primarul orășenesc, Novák Ferencz, îl bineventă printr'o scurtă vorbire, ministrul mulțămii și apoi fu condus la hotelul „Hungaria“, unde fu încuartirat.

În dimineața următoare urmă primirea deputațiilor. Nici un român n'a luat parte la aceste deputațiuni. Raporturile telegrafice ale foilor străine spun, că „chiar și membrii valahi ai reprezentanței orășenesci au absentat în mod demonstrativ“, ér camera advocațională a voit să trimită și din partea ei o deputațiune, dar președintele fiind absent, locțiitorul președintelui, care

este un „valah“, a împedecat trimiterea deputațiunei. La banchetul, ce s'a dat din partea primarului orașenesc, de asemenea n'a luat parte nici un român. La 3 ore p. m. ministrul a plecat spre Deva.

La Deva. Aici a sosit ministrul la 4 ore 40 minute p. m. În călătoria sa până aici, a fost întâmpinat de deputațiuni unguresci la Jibot, Orăștie și Simeria. Raporturile foilor străine spun, că la Jibot ministrul a rămas „fôrte plăcut surprins“ vędënd la gară și un număr însemnat de locuitori (țărani) români, cari li strigară „să trăiească“. De asemenea se ăice, că la gara dela Simeria ar fi dat ministrul de nesce români, cu care s'a întreținut timp îndelungat — lucru, ce cu greu se pôte crede, deore-ce țărani români nu înțeleg limba dlui ministru. Se ăice, că și la gara din Deva ar fi fost mai mulți țărani români. În tot timpul petrecerei sale în Deva însă ministrul n'a dat față cu nici un cărturar român. Nici printre deputațiuni, nici la banchet nu s'a arătat nici un român. La banchetul dat ministrul a constatat din nou, că lucrurile sunt anormale, dar a declarat și aceea, că numai cu încetul și cu greu se vor puté aplană. În dimineața următoare la 5 ore ministrul a părăsit Ardélul, plecând la familia sa în Martffü, comitatul Heves.

Noutăți.

La temniță. Toți cei condamnați în procesul memorandumului sunt deținuți. Ei au fost escortați cu gendarmi, în mod nelegal și brutal. Eri la 5 ore au fost escortați din Sibiu dnii Cristea, Dr. Barcianu, Comșa și Roman dela Mediaș, care fusese adus alaltăieri aici. La gară un public mare românesc i-a aclamat cu însuflețire.

O depeșă sosită la redacția „Tribunei“ vestesce, că Lucăciu ar fi fost împușcat de gendarmi. Scirea însă nu se confirmă.

* * *

Tacsele telefonului. Telefonul introdus în unele comitate din Ardél il pot întrebuința oficiile comitatense nemărginit pentru tacsă de 60 floreni la an. Partide private solvesc pentru comunicare telefonică pe teritoriul comitatului 30 cr. pentru fiecare 5 minute, cu comitate învecinate 50 cr., ér cu alte ținuturi 1 floreni pentru fiecare 3 minute.

* * *

Recolta în România. Din Ploesci ni se scrie: O secetă mare e pe aici, cucuruzul s'a uscat, numai e nici o speranță de cules, grânele s'au secerat, însă nu au fost de dómne ajută, ba prin unele județe abia s'a scos sémînța. Căldura e de nesuferit. În 10 Iuliu Duminecă la 6 ore p. m. au sosit mōștele sfinte dela curtea de Argeș și au fost purtate de preoții din Ploesci cu mare pompă prin oraș, s'a făcut slujbă pentru plōie, ăeci de mii de ómeni în frunte cu primarul și preoțiunea i-a primit la bariera Têrgoviștei.

* * *

Aniversarea luptei maritime de la Lissa. Cetim în „Dreptatea“. În 22 a curente st. n. s'a serbat pe naea de răsboiu „Kronprinz Rudolf“ cu diferite festivități aniversarea a 28-a a memorabilei lupte maritime dela Lissa, în care în urma genialității colonelului baron Urs, marina austriacă a raportat strălucită învingere asupra celei italiene. Anume pe timpul erumperei resbelului din 1866 colonelul Urs era deja pensionat și ca atare s'a insinuat de bunăvoie la serviciu activ și a primit importantul post de a apăra cetatea Lissa, carea avea să servescă drept scut marinei austriace. În ăiua luptei decisive baronul Urs primise poruncă dela înțeleptul stat major, că la nici un cas n'are să se amestece în lupta marinei. (El era comandant al trupelor din cetate.) Când însă a observat, că marina noastră devine tot mai strîmtorată și e silită să retireze, dēnsul — în tocmăi ca odinioară Eugen de Savoya la Zenta — a pus „befehlul“ la buzunariu și a dat tunarilor săi ordin să puse, dirigēnd însuși tunurile așa că glōnfele sburau preste marina austriacă și loviau crâncen în cea italiană, care în

urmă s'a vędut silită să se retragă cu considerabile perderi. — Comanda supremă recunoscēnd, că numai tunurilor atât de escelent dirijate ale colonelului Urs e a se mulțămîi învingerea, — a lăsat la o parte severii șș-i, cari dietéză mōrte asupra comandantului, care în timp de răsboiu nu esecută în tocmăi „befehlul“, și a decorat pe bravul colonel cu ordul Maria Teresia. Recunoscînța austriacă însă mai departe nu a mers; colonelul Urs a rămas până în ăiua de ădi tot numai colonel. Bag samă valachii nu's pentru a fi generali.

* * *

Petreceri. Inteligența română din Toplița-română arangiază „Petrecerea de vară“ obicinuită în sara st. proroc Ilie (20 Iuliu v.) Obținēnd abia acum concediu dela forul competent invităm și pe ăcēsta cale pe on. public român. Toplița-română, 12 Iuliu 1894.

Comitetul.

— Invitare la „Concertul împreunat cu joc“ dat de domnul Ioan Damian conservator în Lipsea, cu binevoitorul concurs al domnișorelor Cornelia și Mărióra Nicola, Mariți Damian și a domnului Candin Suciu, ce se va ăinea Miercuri în ăiua de s. pro Ilie 1 August st. n. (29 Iuliu st. v.) a. c. în sala din grădina „la sóre“ Hillinger. Comitetul arangiator: Nicolau Ivan președinte, protopresbiter. Publius Rozor cassariu. Octavian Păso controlor. Venitul curat este destinat pentru scop filantropic. Prețul de intrare: locul I 1 fl. locul II 80 cr. Inceputul la 8 ore sēra Biletele de intrare se vind în ăiua producțiunei în grădina „la Sóre“ dela 9 ore a. m. până la 12 și după amēdi începēnd dela 3 ore. Suprasolviri și oferte maritimōse se primesc cu mulțămîti și se vor cuita pe cale ăiaristică.

Programa:

1. „Cruciata“, cāntec pentru o voce de bass cu acompaniare de pian de Schubert, esecutată de dl I. Damian; 2. „Polonaise“, A-dur de Chopin, esecutată la pian de dșóra Cornelia Nicola; 3. „Ași vrea“, arie națională pentru o voce de bass cu acompaniare de pian, esecutată de dl I. Damian; 4. „Curcanii“, anecdotă de Speranță, declamată de dl Candin Suciu; 5. „Arie“, din opera: Die Afrikanerin de Meyerbeer. pentru o voce de bass cu acompaniare de pian, esecutată de dl I. Damian; 6. „Rapsodie“, de C. Porumbescu, esecutată la pian de dșóra Mărióra Nicola; 7. „Ciobanul“, cāntec național pentru o voce de bass cu acompaniare de pian de G. Dima, esecutat de dl I. Damian; 8. „Cimpoiul“, caprițiu de Iacob Mureșianu, esecutat la pian de dșóra Cornelia Nicola; 9. „Sum vênător“, arie din opera „O nōpte în Granada“, pentru o voce de bass cu acompaniare de pian de Kreutzer, esecutată de dl I. Damian.

Lexiconul

comunelor bisericesci din archidieceasa gr.-or. rom. a Transilvaniei, de Dr. Remus Roșca secretariu consistorial. Tipografia archidieceasă. Prețul 1 fl. v. a.

(Recensiune I)

Acesta e titlul opului mai nou apărut de curēnd în tipografia archidieceasă. Opul conține date statistice referitoare la comunele noastre bisericesci din Transilvania, și constă din următoarele părți. Prefața. Indicele. Apoi urmēză materiale pe 143 pagini, tipar frumos. Întreg arangiamntul exterior al opului e plăcut — și pe lângă aceea prețul e fôrte moderat.

Un op statistic cu atâtea numiri, numeri, un șematism bisericesc și totodata un șematism politic. E un început de bun augur — la noi — în scrierile de acest fel. El a venit la timp, și din loc competent. Valórea opului e nedisputaveră atât pentru cei ce ocupă funcțiuni în organismul nostru bisericesc, cât și pentru funcționarii dela administrațiunea politică, cari atât de puțin cunosc organismul nostru bisericesc. Dar nu numai pentru funcționarii bisericesci și civili și are opul însemnătatea sa ci și pentru ori care laic, carele întreține óreși cari le gături de correspondență în patria sa. De câte ori nu trebne să sfărmi capul că cutare comună în ce pretură, ori în care comitat se află, fiindcă ai lipsă să scrii ceva-si în aceeași comună.

Lexiconul din cestiune e o trebuință de tôte ăilele pentru fiecare cărturarîu.

Opul își are însemnătatea și din alt punct de vedere național. În timpul nostru nomenclatura comunelor, a munților etc. este un obiect de dispută pentru filologi și istorici, ără încât privesce pe frații magiari ei nu vęd decât numiri magiare, și unde nu le vęd și nu le pot vedea acolo se silesc, ca să-le magiarizeze. Cine nu cunósce furia, cu care s'a început în unele comitate la magiarisarea numelor de comune, ale munților etc. Domnul Dr. Roșca are meritul a fi depus ca într'un panteon numele curat românesc — al comunelor noastre bisericesci din archidieceasă — și astfel intact și curat se predă posterității. Și dacă furia șovinismului va ajunge până acolo, încât la oficiile politice, și pe chartele geografice se nu mai vedem numirile române, vom avé mângăiere că ele nu se vor puté sterge din gura poporului nostru de-o parte, ără de altă parte numirea va fi cnoservată în cărți ca să nu o nimicească dinții rođetori ai timpului. — Preste ăeci și sute de ani filologii istorici vor afla, că în sinul Carpaților au esistat români — conservate fiind nomenclaturile române. — Sē întrăm însă mai deaprobe în materialul acestui op

Dela pagina 1—41 sunt înșirate cele 35 ppresbiterate din archidieceasă în ordine alfabetică — cu comunele lor bisericesci. Fiecare protopresbiterat are următoarele rubrici: Numele comunei în limba română și magiară Numele parochiilor. Clasa de care se ține parochia. Comitatul și pretura în care ține parochia. De care cerc electoral se ține, și în fine dacă formēză o singură comună politică ori dacă mai multe comune aparțin la o comună politică. Așa d. e. la Abrudsat aparține ca comună politică: Sohar Buninginea și Ciurulesa.

Abrudul — ppresbiterat are 23 parochii din cari numai una de clasa I și 4 de clasa a II-a.

Agnita cu 37 parochii — tôte de clasa a III-a. Protopresbiteratul Alba Iulia cu 36 parochii și numai două de clasa a II-a. Avrighul din 23 parochii — una de clasa a II-a.

În general — parochiile de clasa I și II sunt fôrte puține. Autorul are meritul a fi dat impuls celor competenți, ca să se cugete cum se amelioreze sôrtea preoților — că-ci cu 200—400 fl. venit la an nu mai pôte trăi o familie; ără statul har Domnului! se nisuesce a lua din mână preoților ultimul codru de pâne. N'au sinódele noastre parochiali și ppresbiterali decât să deschidă lexiconul și vor vedé că ce au se lucre. Sunt bătătóre la ochi numărul parochiilor de clasa a III-a.

Dela pagina 46—73 sunt însemnate comunele în limba română după alfabet alătura e numirea magiară și ppresbit. de care se ține — însemnat fiind ele dacă e materă sau filie. Cele mai multe comune se încep cu litera B și C și cele mai puține cu Z abia 12. —

Comunele cu numire dublă ca: Dealu Babii, Valeabrad sunt înșirate pe 2 pagini.

Comunele în limba magiară după alfabet pag. 79—100.

Comune cu numire magiar dublă pag. 111—116.

Consemnarea comunelor cu mai multe pagini 117 abia avem 40 comune cu câte 2 preoți până la 3.

Protopresbiteratele după arondarea din 1881 pag. 118.

Conspectul ppresbresbitelor după numărul comunelor și alte date.

Cel mai mic ppresb. e al Cetății de petró cu 16 parochii și 9,69 suflete, cel mai mare e Zarandul cu 53 parochii și 10 filii cu 38,830 suflete.

Conspectul comitatelor după cum aparțin la acele p-presbiteratele pag. 120—121 și vice-versa conspectul p-presbiteratelor după-cum se împart la comitate 122—123 pag.

Conspectul comunelor și preturile de cari se țin 124—127.

Conspectul preturilor după cum se împart la ele protopresbiteratele 128—129.

Conspectul comunelor cu magistat în număr de 16 pag 131.

Conspectul cercurilor electorale în număr de 20, pentru alegerile la sinodul archidieceșan.

Colegii preoțesci pentru congres pagina 133.

Urmēză apoi alte conspecte privitoare la diferitele cercuri elelectorale până la pagina 137.

Consemnarea comunelor cu mai mulți învățători pag. 138—139. Aci datele ne împlu de bucurie. Avem la 80 comune cu 2—7 învățători. Cele mai multe comune cu mai mulți învățători sunt în fondul regin, unde starea materială a românilor relativ e cu mult mai înfloritoare, ca în fostele comitate. Statul învățătoresc român e destul de puternic. Mai resta numai ca el să aibă și consciința mării sale. Mai bine se presentă protopresb. Brașov cu 14 comune, unde sunt mai mulți învățători.

Opul se finesece cu conspectul comitatelor, 17 la număr în limba română și magiară: ără a preturilor 77 de asemenea în limba română și magiară.

Luând în mână lexiconul — deși la părere nu ai avé înainte lucruri nou — totuși gruparea bine precisată a materialului te împinge curios se cetesci înainte, și finind opul trebie să constatezi că: opul e de un folos practic nedisputaver. Pe lângă oficiile parochiale lexiconul merită să fie procurat de toți cei ce ocupă funcțiune în biserică ori școlă nu mai puțin se recomandă opul de sine ori și căruî cărturarîu.

Incuragiarea autorului ar fi de dorit cu atât mai mult, cu cât pe dreptul am putea aștepta pe viitoriu un lexicon al întregii metropolii completat și înăvuțit. Autorul ne dă destulă garanță, că fiind spriginit va merge înainte pe ăcēsta cale nebatută încă, dar cu atât ma meritósă. Aliquis.

Convocare.

Prin ăcēsta se convócă adunarea generală a despărțēmētului X, Brad, al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ pe Miercuri în 20 Iuliu 1 August) a. c. în Baia de Criș.

La ăcēsta adunare sunt poftiți a participa toți membrii precum și alți binevoitorii și sprijinitori ai acestei instituțiuni culturale.

Se observă, că eventualele disertațiuni au se fie prezentate în scris subsemnatului cu 5 ăile înaintea adunării.

Obiectele:

1. Deschiderea adunării prin președinte la 3 ore p. m. în localul ce se va desigma spre acest scop.
2. Raportul comitetului pro 1893.
3. Insinuarea de membrii noi și încassarea tacselor dela membri vechi și noi.
4. Cetirea eventualelor disertațiuni.
5. Desigmarea locului pentru adunarea generală viitoare.
6. Alegerea alor 2 delegați pentru adunarea generală a Asociațiunei din acest an convocată în opidul Sebeșul-săsesc pe ăilele 26 și 27 August n.
7. Constituirea despărțēmētului pe un nou period de 3 ani.
8. Alte afaceri, caricad în sferte de competență a adunării.
9. Incheierea adunării.

Brad, la 10/22 Iuliu 1894.

Vasilin Damian
director

Bibliografie.

A apărut:

„Rândunica“, Nr. 11 cu următorul cuprins:

„Tovarăși nedespărțiți“ sau „Sântul Dumitru“, de Carol Scrob. — „Întrebare“, de M. de Bonacchi. — „Așa a fost să fie“, de Marg. Moldovan. — „Hoțul de cărlani“, (trad.) Iuliu Popescu. — „Carte cu tablouri de condeiu“ de H. C. Andersen. — „Rămurele“: „Nōpte tardîu“, de Lora. — „Feliurite“ de * * *

Nr. 466/894

[133] 1—5

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci vacante din mai jos numitele comune, din protopresbiteratul Lupșei, se descrie concurs cu termenul de 6 August a. c. v.

1. In Bedeleu postul învățătoresc cu salariul de 250 fl. cuartir și lemne.
2. In Căcova Jeri, cu salariul de 250 fl. cuartir și lemne.
3. Mogoș-Mămăligani, cu salariu de 250 fl. cuartir și lemne.
4. Mogoș-Miclesci, cu salariu de 300 fl. cuartir și lemne.
5. Muncel, cu salariu de 220 fl. cuartir și lemne.
6. Orăști, cu salariu 100 fl. cuartir și lemne.
7. Poșaga de jos, cu salariu de 300 fl. cuartir și lemne.
8. Runc, cu salariu de 274 fl. cuartir și lemne.
9. Sălciva inferioară, cu salariu de 300 fl. cuartir și lemne.
10. Sălciva de sus, cu salariu de 300 fl. cuartir și lemne.
11. Șasa, cu salariu de 300 fl. cuartir și lemne.
12. Valea Lupșei, cu salariu de 300 fl. cuartir și lemne.
13. Vința, cu salariu de 200 fl. cuartir și lemne.
14. Buru și Ocoliușul mic cu salariu de 300 fl. cu învățatoriu ambulant sau separat dela fie-care câte 150 fl.
15. Lunca și Vidolm cu salariu de 300 fl. învățatoriu ambulant, sau separat dela fie care comună câte 150 fl.

Toți învățătorii aleși vor fi datori a ține și strănă în Dumineci și sârbători cu elevii și a cânta în biserică. Asemenea concurenții vor fi obligati a se prezenta în comuna la care a concurat spre a-și arăta dexteritatea în cântări.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi, au să-și așternă cererile concursuale în termenul susindicat, provădute cu documentele ce revin de norme din vigore la subsemnatul oficiu protopresbiteral.

Ofenbaia (Offenbánya) în 5 Iuliu 1894.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Lupșei.

Ioan Danciu,
protopresb.

Nr. 697/894

[134] 1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea unui post de învățatoriu la școala gr. or. română cu trei învățatori din Sadu se descrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”

Emolumentele sunt:

300 fl. ce se vor solvi în rate lunare anticipative, cuartir în edificiul școlii și 3 stingini de lemne, prospect a fi ales din partea comitetului parochial de director cu un adaus de 50 fl. la salariu; concurențele fiind obligat a forma un cor din scolarii destoinici și a cânta în dumineci și sârbători în biserică. Să va prezenta înainte de alegere în vre duminecă ori sârbătoare în fața locului spre a-și dovedi dexteritatea în cântări.

Sublicele concursuale instruite cu documentele necesarii se vor adresa la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis.

Oficiul protopresbiteral gr.-oriental al Sibiului.

In conțelegere cu comitetul parochial.

Sibiin, 12 Iuliu, 1894.

Ioan Papiu
protopresb.

Ad. Nr. 342/1894 prot.

[135] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacanțelor stațiunii învățătoresci din comunele bisericesti mai jos însemnate în protopresbiteratul Făgărașului, se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare și anume:

1. Berivooi-mari și mici, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
2. Breaza, postul primariu, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
3. Comana-inferioară, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
4. Dridif, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
5. Galați, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
6. Grid, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
7. Herseni, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
8. Hurez, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
9. Păreș, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
10. Perșani, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
11. Rîșor, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
12. Rucăr, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
13. Sâmbăta-inferioară, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
14. Sâmbăta-superioară-apus, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
15. Sâmbăta-sup.-răs., salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
16. Șercaia, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
17. Șinca-nouă, postul secundar salariu anual 200 fl., cuartir și lemne.
18. Șona, postul primariu salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.
19. Veneția-superioară, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.

Concurenții au a subșterne suplicele lor instruite conform legii la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis.

Făgăraș, 8 Iuliu, 1894.

Oficiul protopresbiteral gr.-oriental al Făgărașului, în conțelegere cu respectivele comitete parochiale.

Iuliu Dan,
protopresb.

Nr. 409

[136] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci dela școlile confesionale gr. or. din comunele mai jos însemnate în protopresbiteratul Sebeșului, se scrie concurs cu termen până la 20 August a. c.

1. Lancrēm cu salariu de 300 fl. v. a. cuartir și lemne de foc.
2. Rēhēu, trei posturi învățătoresci, fie-care dotat cu salariu de 300 fl. v. a. un stângin de lemne de foc și grădină; fiind dator învățatoriu cl. I. a conduce școala de repetițiune; al cl. II. a ținea Dumineca și sârbătorea strănă în biserică, ér al cl. III. a conduce cântările liturgice și a cultiva grădina de pomărit.
3. Pianul de jos, două posturi fie-care cu salariu de 300 fl. v. a. și lemne de foc, și cel ce va ține Duminecă și sârbătorea strana în biserică va primi 1/4 de jug. agru în folosință.
4. Daia română cu salariu de 300 fl. grădină și lemne de foc.
5. Căpălăna cu salariu de 300 fl. și lemne de foc.
6. Rechita cu salariu de 300 fl. cuartir și lemne.
7. Berghin, cu salariu de 300 fl. cuartir, grădină și lemne de foc.

Învățătorii, cari vor fi aleși în comunele 1. 4. 5. 6. 7. sunt datori a ținea Duminecă și sârbătorea strana și a cânta cu copii în biserică.

Doritorii de a ocupa aceste posturi au a și înaintea cererile, instruite

conform normelor din vigore subsemnatului oficiu protopresbiteral până la termenul susindicat și a se prezenta în vr'o Duminecă în biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântări și tipic.

Sebeș, 11 Iuliu, 1894.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Ioan Tipeiu,
protopresb.

[137] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post învățătoresc la școala română din Seliște se descrie concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare.

Dela concurenți se recere pre lângă cualificațiunea învățătorescă prescrisă să aibă cunoștințe musicale, spre a putea instrui în mod sistematic, cântările în școală, se pōtă forma un cor bisericesc, asemenea se țină o strănă Dumineca și sârbătorea în biserică.

Cu acest post este împreunat un salariu anual de 300 fl. și 50 fl. v. a. bani de cuartir și lemne din fondul școlii, mai departe un adaus de 100 fl. din fondul bisericeii mari.

Reflectând la acest post un concurent carele pre lângă condițiunile susamintite are pracsă învățătorescă de cel puțin 5 ani, aceluia i-se va adauge acum încă 50 fl. v. a. ca cuincuenal la salariu, eventual i se va adauge la ajungerea aceluia timp de serviț, ér de aci încolo se vor adauge cuincuenalii de 50 fl. până se va ridica salariul acestui post la suma de 700 fl. v. a.

Salariul se solvesce în rate lunari anticipative.

Concurenții la acest post să-și înainteze cererile instruite conform legilor în vigore subsemnatului Oficiu în termenul deschis și să se prezente înainte de alegere în o duminecă sau sârbătore în biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântări.

Seliște, în 6 Iuliu, 1894.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Seliștei conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Dr. Nicolau Maier,
protopresbiter.

Nr. 385.

[138] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei de cl. II din comuna Loman, protopresbiteratul Sebeșului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch sunt de 602 fl. 50 cr. despre cari se pot trage informațiuni mai de aproape dela comitetul parochial și oficiul protopresbiteral.

Doritorii de a ocupa acest post de paroch, au ași înainta cererile, instruite conform normelor din vigore, până la termenul susindicat subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Sebeș, 2 Iuliu 1894.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Ioan Tipeiu,
protopresbiter.

Nr. 388.

[139] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de clasa I-mă din Sebeșul-săseșc, protopresbiteratul Sebeșului, se descrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Dotatiunea împreunată cu acest post de paroch, pe basa sistemisării venitelor preoțesci, făcută prin sinodul parochial la 29 Iunie 1893 sub Nr. 2 și la 16 Ianuaru a. c. sub Nr. 3 lit. b. este de 800 fl. v. a.

Informațiuni mai de aproape despre această dotațiune se pot trage dela oficiul protopresbiteral.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne cererile concursuale, instruite conform normelor din vigore (§ 15 lit. a. din regulamentul pentru parochii) subsemnatului oficiu protopresbiteral până la termenul susindicat.

Sebeș, 25 Iunie, 1894.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Tipeiu,
protopresb.

Nr. 7

[124] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățatoriu la școala confesională greco-orientală română din Sibiin-Cetate, se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în diarul „Telegraful Român”

Emolumentele sunt 500 fl.

Suplicele instruite cu documentele necesare să se adreseze la oficiul protopresbiteral al tractului Sibiului.

Sibiin, 6 Iuliu, 1894.

P. Cosma,
președinte.

M. Voileanu,
notariu.

Nr. 681.

Vidi și consimt.

Ioan Papiu,
protopresb.

Turnătoria de clopote și de metal a lui

Antoniou Novotny

în Timișoara — Fabrică

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanță pe mai mulțiani, provădute cu adiuștări de fer bătut, construite spre a le întorce cu ușurință în ori ce parte, îndată ce clopotele sunt bătute de o lăture prin ceea-ce sunt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechiu, așa, că un **clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu.** Mai departe se recomandă spre facerea **caunelor de fer bătut, de sine stătător,** — spre **prediustarea clopotelor vechi cu adiuștare de fer bătut,** — ca și spre turnarea de **tōce de metal.** Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

[17] 28—52

Preș-curanturi ilustrate se trimit la cerere gratuit și franco.